

[Tinning]

politisk vurdering, og for det andet er det klart, at den ret barske konkurrence fra statens filmcentral også vil sætte sig igennem.

Om statens filmcentral har jeg et par bemærkninger.

Hvis man kigger på den foreslåede sammensætning af bestyrelsen og af repræsentantskabet for statens filmcentral, konstaterer man, at det mildt sagt ser temmelig bekymrende ud. Så vidt vi har forstået, skal man i bestyrelsen have et medlem valgt af ministeren. Så skal der være et medlem med indsigt i brugerforhold efter indstilling fra Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark, og så er der i øvrigt 3 medlemmer udpeget af repræsentantskabet, hvor det er temmelig svært at se, hvem det skal være. Det kan læses på den måde, at ministeren forestiller sig, at det er Danmarks Lærerforening, det er Danmarks Biblioteksforening, det er Dansk Filmlærerforening, det er Kommunernes Landsforening og det er Amtsrådsforeningen, der skal have de tunge sæder i repræsentantskabet. Det, man kunne kalde de primære brugere, eller sagt anderledes: de, der ser filmene, er ikke repræsenteret her. Der er ikke ét eneste argument for, hvorfor netop Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen skulle være specielt velkvalificerede til at fordele midler til den danske kortfilmproduktion.

Derudover vil jeg godt spørge, om der ligger noget, og i bekræftende fald hvad, i den ændring, som er sket af statens filmcentrals opgaver, hvor det tidligere hed, at formålet for statens filmcentral er at producere, støtte og indkøbe film, men sådan som det nu er formuleret, er det lille ord »støtte« faldet ud. Det er ikke særlig klart, hvorfor den ændring er sket, og det er i hvert fald ikke for os særlig klart, hvad der ligger i det.

Om børnefilmene har jeg allerede sagt, at vi synes, det er helt fint, at området er nævnt i lovforslaget, men også dér har vi nogle kritiske bemærkninger.

Vedrørende kvoten på de 25 pct. mener vi, det er temmelig afgørende, at der ikke står noget med »kan« eller sådan noget, men at der kommer til at stå helt klart, at der »skal« bruges mindst 25 pct. af statens filmcentrals budget til film for børn. Det hænger selvfølgelig sammen med, at med den formulering, der er der nu, kan man bruge de penge, der eventuelt måtte blive tilovers, til noget andet,

og vi er meget langtfra trygge ved, at den mulighed er der. Derfor må der være en garanti, som siger, at de penge skal bruges, og der vil jo komme masser af ansøgninger, hvis der først er en garanti for, at de penge er der og vil gå til børnefilm.

Med hensyn til Det danske Filmmuseum mener vi, at der bør ske pligtaflevering af en ny kopi af hver eneste dansk film. Vi kan ikke rigtig forstå fidusen ved, at filmmuseet kan nøjes med en gammel og udslidt kopi, selv om det selvfølgelig kommer til at blive lidt dyrere. Det er jo sådan inden for bogområdet, at der er pligtaflevering, og dér afleverer man nye eksemplarer. Der er vel næppe nogen, der kunne forestille sig, at en pligtaflevering af nye bøger kunne opfyldes ved at aflevere et pænt antikvarisk eksemplar.

Til allersidst skal jeg sige, at de gode sider ved lovforslaget faktisk og desværre er ret hurtige at overse. Vi mener, at det helt afgørende er, at det, som hedder alternativ produktion, og det, som hedder distribution, overhovedet ikke er nævnt. Det kostede en del slid, og det kostede en del fejltagelser, før forholdene omkring børneteater og opsøgende teater blev ordnet, og vi mener, at en del tilsvarende fejltagelser på filmområdet kunne undgås, hvis man allerede i den nuværende lov tog højde for dem.

Steffensen (KrF):

Jeg skal først sige, at kristeligt folkeparti er tilhænger af dansk filmproduktion, og at det er rigtigt og rimeligt, at vi får et lovforslag herom til behandling nu. Man kan diskutere, om det kunne vente, eller om det var noget, der uden skade kunne udsættes til senere. Det synes jeg, vi kan bore i i udvalget. Men det er rimeligt, at vi selv yder midler til, at vi medvirker til, at filmproduktionen styrkes i Danmark, således at det bliver på det danske folks kulturgrundlag og med det danske folks tradition, fremfor at vi er henvist til udenlandske film og filmprojekter.

Så kan man jo altid diskutere spørgsmålet om den økonomiske ramme, og det er klart, at i tider, hvor det er småt med de økonomiske ressourcer, bliver man nødt til at tage den kendsgerning i betragtning, når det drejer sig om filmproduktion og statens støtte til samme.